

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਸੀਤਾ ਰਾਮ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਜੇਗਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1961 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 127 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ (1893 ਦਾ IV)-ਐੱਸ. 7-ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V) ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89- ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੈ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ - ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ- ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਵੰਡ ਐਕਟ, 1893 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (h) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ., ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਿਯੁਅਲ, ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਵੀ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਪਤਾ ਸੀ, ਪਰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਸਦਾ 5 ਫੀਸਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੌੜ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 13 ਮਈ, 1961 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਮਕਾਨ ਨੰ. 1256/12 ਦਾ, ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਰੂਪ ਚੰਦ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ
ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ
ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.-ਦੇ ਮਕਾਨ ਨੰ: 1256 ਅਤੇ 1257, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 27 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 9 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਉਸਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟਸ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 23 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1893 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਨੇ ਮਕਾਨ ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 1266 ਨੂੰ ਆਇਆ ਸਿੰਘ ਨੇ 5,750 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੁਸ਼ਪਾ ਰਾਣੀ ਨੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੁਸ਼ਪਾ ਰਾਣੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ 2 ਮਈ 1961 ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਘਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। 14 ਮਾਰਚ 1961 ਨੂੰ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਨੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 89, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 1256 ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਸੀਤਾ ਰਾਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

- (1) ਕੀ ਅਯਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਹੈ?

ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਨੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਆਇਆ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਘਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਹਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 43 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਇਸ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮਝਾਂਗਾ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਘਰ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1893 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਲਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੀਟਿੰਗ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"ਐਸ. 7. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਅਪਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ: -

"(ਏ) ਜੇਕਰ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ, ਮਦਰਾਸ ਜਾਂ ਬੰਬਈ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

(ਬੀ) ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ"

ਇਹ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"ਆਰ. 89(1) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, -

(ਏ) ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ, ਅਤੇ

(ਬੀ) ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਯਮ 90 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਇਸ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਲਾਗਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਕੇਡ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਦੇ ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 23 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਚੌਥਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਯਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮ 5,750 ਰੁਪਏ ਆਈ ਜਦੋਂ ਆਇਆ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਮਕਾਨ 15 ਫਰਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 14 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ 5,750 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਫੀਸਦੀ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਕਿ 5750 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 166 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 89, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਇਆ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ-ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) I.L.R 1959 punj. 525 = 1958 P.L.R 802

ਨੋਟ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।